

ifald han var Borgmester i København, stille et Forslag om, at Forhøjelsen desuagtet skulde gennemføres? Det ærede Medlem har jo tidligere haft Ansvaret for en stor Kasse og ved, hvad det betyder, ved, at der skal være Penge til alle de Formaal, som der kan være Tale om, og hvis der ikke er det, maa man undlade visse Lettelser, som man ellers var glad for at kunne yde sine Medborgere. Hvis vi nu rent teoretisk tænker os det Tilfælde, at det ikke finansielt kan gennemføres, vilde saa det ærede Medlem, hvis han var Borgmester i København, alligevel stille Forslag derom?

Brandes: Jeg synes ikke, det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo) skulde haane mig, fordi jeg mener, at det vil blive en Skuffelse, hvis Børnefradraget paa 500 Kr. ikke bliver gennemført. Jeg antager ogsaa, det vil blive en Skuffelse for ham — overhovedet for Beboerne af Frederiksberg og København, for saa vidt som de falder ind under den Forsørgerklasse, som skulde have Nytte af Børnefradraget paa 500 Kr. Det ærede Medlem siger dernæst, at vi skal teoretisk forudsætte, at København og Frederiksberg Kommuner springer fra, ligesom de skal til at gennemføre Børnefradraget, og erklærer, at nu har man ikke Raad til det. Ja, hvis vi kun teoretisk skal forudsætte det, interesserer det mig meget lidt, for vi bevæger os jo i Realiteternes Verden, og hvis det kun er pro forma, at vi diskuterer dette, er det at spille det høje Tings Tid. Saa spørger det ærede Medlem, hvordan jeg vilde stille mig, hvis jeg var Borgmester i København og det saa viste sig, at der alligevel ikke var Raad til dette Børnefradrag. Nu kan jeg ikke tænke mig, at jeg skulde blive noget saa fint som Borgmester i København, saa denne Hypotese ligger altsaa udenfor min Fantasis Rækkevidde. Men jeg kan ikke nægte, at jeg har været Finansminister, og da har jeg ganske sikkert ikke stillet mig saaledes, at jeg, hvis jeg fremsatte et Forslag om Nedsættelse eller Forhøjelse — hvilken af disse to Ting kan i dette Tilfælde være ligegyldigt —, da samtidig sagde: Jeg forbeholder mig dog Ret til ikke at gennemføre det. Det vil for Ministeriets Vedkommende i Almindelighed være saaledes, at man ønsker at gennemføre de Forslag, man stiller. Ud fra den samme Tankegang har jeg ogsaa tænkt mig dette Forslag stillet fra Københavns Kommunes Side saavel som fra det ærede Medlems Side, der jo er Medlem af Borgerrepræsentationen, og som har deltaget saa ivrigt i disse Forhand-

linger. Jeg har tænkt mig, at naar der nu fremkommer og diskuteres og vedtages et Forslag om at sætte Grænsen for Børnefradraget op til 500 Kr., vil et Fradrag af den Størrelse ogsaa blive gennemført.

Minister Berntsen: Det har interesseret mig at høre de Udtalelser, der er fremført af den sidste ærede Taler og af hans i mange Maader nære Meningsfælle, det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo). Ingen af dem er jo sikker paa, at det vil gaa at anvende et Fradrag paa 500 Kr. Men jeg er enig med det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) i, at har man sat ind i Loven, at der kan gives et Fradrag paa 500 Kr. pr. Barn i Alderen indtil 15 Aar, vilde den ubemidlede Befolkning med Rette rejse Krav til Kommunalbestyrelsen, et Krav, som jeg ikke tror, at Københavns Kommunalbestyrelse vilde kunne modsætte sig. Man skal ikke lege med den ubemidlede Befolkning, holde noget op for den, som man dog ikke vil gennemføre, det vilde kun en daarlig Kommunalforvaltning gøre. Derfor er Resultatet af, hvad jeg har hørt i Dag af de to ærede Talere, det, at jeg siger: Vær nu forsigtig; lov ikke mere, end De kan holdel Lad os nøjes med Grænsen 400 Kr. i Stedet for Grænsen 500 Kr., som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds dog vil have overvejet nøje, idet han neppe er paa det rene med, om Anvendelsen af det større Fradrag kan gennemføres, om Københavns Kommune finansielt kan bære det.

Peder Hedebo: Jeg maa dog minde det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) om, at det, Københavns Kommunalbestyrelse har anmodet om, er at faa Adgang til at sætte Børnefradraget op til indtil 500 Kr. Det er det Grundlag, paa hvilket Sagen er rejst, og det er det, man har diskuteret. Og Spørgsmaalet er jo her — det vil jeg gerne sige til den højtærede Minister Berntsen — i Virkeligheden et Spørgsmaal om kommunalt Selvstyre. Spørgsmaalet er: skal Ministeriet have Afgørelsen i et saadant Tilfælde som dette, eller skal Kommunen have en videre Ramme, indenfor hvilken den kan bevæge sig efter eget Skøn. Der er indenfor mit Parti mange, der har tænkt deres første politiske Tanker som Venstretanker. Jeg har en Erindring om, at en af de Ting, Venstre holdt højt i gamle Dage i hvert Fald, var det kommunale Selvstyre. Spørgsmaalet her er: skal Kommunerne være under Ministeriets Formynderskab, eller skal de have Selvstyre paa